dused ja tema isa Nabopolassar oli suure hoolega seda ta endise iluduse wääriliseks ankida lasknud ning ka Nebokatnetsar kandis selle eest hoolt, et ta selles olus seisis. Üks wanaaea-kirjamees, nimega Kteesias ütleb et Nebokatnetser lasknud weel kolm kuju walada ja senna ülespanna, aga tema ütteluse järele, nagu see homikumaa kirjanikkude juures ikka leida on, läheb see kulla kogu liialt suureks, seepärast jätan parem numrid tegemata. Nimetatud kullast kujude kõrwas seisnud ka pühad nõud ja ilu asjad Jerusalemma templist, millede arw üle 5400 oli olnud.

Mis aga on niisugune torn Jumala tegude kõrwas ja kus ta on kõige oma kulla-rikkusega, suurusega ja kuulsusega jäänud? Tulewal aastal ehk wiskab üks Inglis labidas weel wiimsed kiwide killukesed laiale ja mõni kuu selle peale lendab raudtee sõidu-rong just selle koha pealt läbi, kus kunagi Baali torn oli olnud ja paar aastat ehk selle peale tuleb Kaffer, Kopte ja Fellaa ning palju Negrid nendega ka Jeesaia ütteluse järele ja nad kummardawad seal, kus enne Baali teeniti, seal wältawa Eestimehega ühes elawat Jumalat.

Jah, ja kui meie nende tähtegi uurimise peale tagasi waatame, siis piame jälle küsima: kui kaugele oled sa surelik selles tunginud? Wõtaksime

meie kuulsa Nijutooni pikadsilmad kaenlusse ja suurtüki kuuli kiirus wiiks meid päikese juure, siis oleks meil säraseks kiireks sõiduks 25 aastat aega tarwis, enne kui meie päikese juure jõuaksime ja kui meie siis pikasilma silma ette paneksime, siis näeksime ehk teise särase päikese jälle ja meil ei jääks muud järele, kui piaksime õhates ütlema: „Jumal, kui suured on Sinu teud!“ — Ja mitu kord ep ole mõni sabaga täht tema paistmise aeal elawa tähtsa tähetundja käest oma oluga muigates küsinud: „Kas leiad minu nime ka oma arutu hulga nimeraamatute seest?“ — Setap ütleb waga laulik Mattias Klaudius: „Kui ma õhtal omast tööst wäsinud olin, siis läksin ma oma majakese ukse ette, istusin pingi peale, waatasin taewa poole särawate tähtede peale, otsisin siis nende keskist walimese kombel kõige heledama wälja ja mõtlesin: „Sina kallis Õnnistegija ütled, et Sinu Isa koeas olla mitu eluaset, ehk wõibgi see täht minu oma olla?“ — Ärgu arwatagu siin wõerite, nagu tahaks minu sugune praegu puudutawa tääduse kirstu naela sepistada, kunnaks seda ometegi südiste uuriti, ja ikka weel uuritakse, ei, kõik täädused on kallis Jumala and ja mida enam ta neid tundma õpib, seda enam hakkab ta aru saama, kui wähe ta weel õppinud on ja seal tulebgi siis wiimaks

Eesti-maa rahwa Kalender 1891, lk. 27